

færdigheds- eller fornuftige Forretnings-hensyn gaa med til en Fordyrelse af Nærtrafikken, og da man heller ikke ønsker at paa-lægge Statskassen en alt for stor Risiko, har man nøjedes med at stille et Vædringsforslag til Regeringsforslaget, der gaar ud paa, at de fremtidige Billetter for III. Kl. i intet Tilfælde maa blive dyrere end Halvdelen af de nuværende Dobbeltbilletter, og ønsker man samtidig at henstille til Administrationen ikke at bringe den faldende Stala i stærkere Anvendelse, end det er foreneligt med en nogenlunde rimelig Risiko for Statskassen.

Flerparten ønsker i det hele taget at staae saavel Forsendere som rejsende de flest mulige Bekvemmeligheder til den billigt mulige Pris; men man ønsker tillige, at Banernes procentvise Udbytte ikke bliver i hvert Fald synderlig lavere end det for Tiden er; man gaar nemlig ud fra, at det ikke er retfærdigt i alt for høj Grad at beskatte den ikke forsendende eller rejsende Del af Befolkningen til Fordel for den, der forsender eller rejser. Man finder, at et mindre Udbytte, end det, som Statsbanerne nu give, af omtrent 2 pCt., ikke vilde være ønskeligt; ganske vist hder Statskassen selv ved en saadan Forrentning et ikke ringe aarligt Tilskud til Jærnbanevæsenet, et Tilskud, som altsaa gennem Beskættningen fordeles paa Samfundets enkelte Medlemmer uden Hensyn til, om disse benytte Jærnbanen eller ej; men det maa jo ogsaa erkendes, at en veludviklet Kommunikation saavel kommer Samfundet i sin Helhed, altsaa ogsaa den Del af Befolkningen, der ikke benytter Jærnbanen, til gode, som den enkelte, der benytter Jærnbanen.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder, da skal her kortelig angives de Grunde, der have ledet Udvalget saavel som forskellige Medlemmer til at stille de med nærværende Betænkning følgende Vædringer.

ad 1. Udvalget har stillet en Vædring til Forslagets Titel, idet man særligt har fundet denne unødvendig lang.

ad 2. Til § 3 er af Udvalget stillet en Vædring af nærmest sproglig Natur.

Til § 4 er foreløbig intet Vædringsforslag stillet, men det er et almindeligt Ønske i Udvalget, at det i betydelig videre Grad end det fremgaar af Paragraffen bliver gjort til Pligt for Jærnbanen, at drage Omhu for, at Publikum paa en let tilgængelig Maade kan gøre sig bekendt med sine Rettigheder og Pligter over for Jærnbanen, navnlig ønsker man i saa Henseende, at der paa alle Stationer bliver opslaaet et let læseligt Uddrag af de vigtigste Bestemmelser angaaende Publikums Ret med Hensyn til Udleveringen af de forskellige Slags Billetter, Indskrivning af Rejsegods, Adgangsret til Pladser i Toget, om Af- og Paalæsningsfrister for Godsvogne, de vigtigste Publikum paahvilende Pligter til Ordens Overholdelse o. s. v.

ad 4. Udvalget har fundet, at der i sidste Stykke af § 5, saaledes, som det er affattet i Forslaget, ligger et Tilhold til Jærnbanerne om at forlange ekstra Betaling af den rejsende, der af Mangel paa Plads i den Bogklasse, hvortil han har Billet, maatte blive anvist Plads i en dyrere Bogklasse. Dette har Udvalget ment var en baade uretfærdig og unødvendig Stærkelse af det bestaaende. Man har derfor foreslaaet at gøre det til en Konduitesag for den ledende Funktionær at skønne over, om det er foreneligt med Hensyn til Driftens Regelmæssighed og navnlig med eventuelt senere tilkommende rejsendes Tarv, og hvis han skønner, at der af dette Hensyn ikke er noget i Vejen, da uden Udgift for den pladsmanglende rejsende at anvise ham Plads i en dyrere Bogklasse end den, hvortil han har Billet.

ad 5. En Vædring af et Flerpartal gaar ud paa at lempe Bestemmelsen i § 7, sidste Stykke, om Udvisning af Personer, der uden at opfylde Betingelserne for at kunne rejse med Toget alligevel have staaet sig Udgang dertil. Udvalget finder det for strengt i alle Tilfælde at udvise saadanne Personer af Toget uden at give dem den erlagte Betaling tilbage. Man tænker sig eksempelvis en sindssyg eller en aandsvag Person, eller overhovedet enhver i Genhold til § 7 ude-